

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

“ΕΠΑΙΞΑ Σ’ ΕΝΑ ΦΙΛΜ ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΗΡΝ ΧΕΠΜΠΩΡΝΙ,,

(Αναμνήσεις κ' εντυπώσεις του Γάλλου δημοσιογράφου κ. Γ. Λ. Ζώρ)

ΑΛΙΣΤΑ! “Επαιξα σ’ ένα φιλμ μαζύ με την Κάθρην Χέπμωρν — και όμολογώ ότι ή ανάμνησις αυτή θά μου μείνη άληθινή. “Ω! Δέν πρέπει νά φαντασθήτε ότι έκανα ρόλο πρωταγωνιστού! Δέν είχα ποτέ μου τέτοια φιλοδοξία Σ’ ένα φιλμ, όμως, στο όποιο παίζεις ή Κάθρην και σέ μιά σκηνή που γίνεται σ’ ένα μπαρ, υπήρχε σέ μιά γωνιά ένας κομψός καί ώρατος νέος, που άδειάζει μέ άριστοκρατική ναχέλια ένα ποτήρι ούσκου. “Εί λοιπόν! “Ο κομψός αυτός καί ώρατος νέος είμαι έγώ!

Δέν σάς καταπλήσσει αυτό; Και όμως! “Αν ξέρατε πόσο δυσκολεύτηκα έγώ, ό δημοσιογράφος, για νά κατορθώω νά παίξω τόν άσημαντό αυτόν ρόλο. Δέν φαντάζεσθε πόσο μεγάλη είνε ή αντίπαθεια που αισθάνεται ή Κάθρην Χέπμωρν για τούς δημοσιογράφους. “Αν ήξερε ότι κατά τή διάρκειά του γυρισματος του φιλμ υπήρχε στο στούντιο ένας ρεπόρτερ και ότι, έκ περισσοú, ό ρεπόρτερ αυτός είχε τρυπήσει μεταξύ των φυγυριών, άσφαλώς θά έδινε διαταγή νά πετάξουν έξω τόν παρειακτόν αυτόν. Εύτυχως για μένα ή γοητευτική βεντέτα άγνωστούς τή λεπτομέρεια αυτή. Μέ την συνδρομή ενός μηχανικού—του όποίου τό όνομα δέν τό άποκαλύπτω, για νά μή έπισύρη την ύλη τής Χέπμωρν — μπόρεσα νά παρειακοφύσω στο στούντιο ός «φυγυριών» καί νά κάνω κι’ ένα μικρό ρόλο για νά δικαιολογήσω την παρουσία μου...

Πρέπει τώρα νά σάς εξηγήσω ότι άπ’ όλες τής καλλιτέχνιδες που είδα νά εργάζωνται σέ στούντιο, ή Κάθρην Χέπμωρν είνε ή πιο νευρική καί δούθυμη. “Όταν γυρίζει μιά σκηνή, παθαίνει τέτοια ήπερδιέγερσι τών νεύρων, ώστε τής είνε αδύνατο ν’ άνεχθή την παρουσία ενός ξένου. Θέλει νά είνε συγκεντρωμένη στόν, έαυτό της. Τ’ άδιάκριτα θλέμμακα ενός άτόμου που δέν ανήκει στο προσωπικό τής εταιρείας, τήν κάνουν νά ταραξεται, νά χάση τήν ψυχραιμία της.

“Όστόσο ή Κάθρην έχει τή δύναμη νά διαμάρτη τά νεύρα της. “Όταν, είνε σίτη της, τήν πιάνουν συχνά τρομεροί έρωμοί καί κρίσεις δακρύων. Στό στούντιο, όμως, προσπαθεί πάντοτε νά συγκρατή τό έξοσασμα του θυμού της. Μεί συνέθη νά παρακολουθήσω μιά σκηνή πολύ χαρακτηριστική τής έπιπολής που έξασκε ή καλλιτέχνης στόν έαυτό της. “Ενας δευτερεύων ήθοποιός, ό όποιος έπαιξε μιά σκηνή μαζύ της, είχε λησμονήσει τόν ρόλο του. “Η σκηνή αυτή ξαναγυρίστηκε, άλλς καί πάλιν ό ήθοποιός μτέρβεψε τά λόγια του. Καί τήν τρίη καί τήν τετάρτη φορά ή σκηνή άπέτυχε εξ αίτίας τής άσηρημάδας του ήθοποιού Νόμικα ότι ή Κάθρην θά έγιναι πια τή ύπομνη της καί θά ξεπούσε... Φαντασθήτε, όμως, την κατάπληξη μου όταν άκουσα τήν καλλιτέχνίδα νά λήθ στο σκηνόθητι, μέ γοητευτικό μείδιμα:

—Στή σκηνή αυτή είν ν έ π α ι ξ α κ α λ ά ! Πρέπει νά τήν ξαναγυρίσουμε!...

Τή δύναμη αυτής τής αυτοεπιβολής, παρά τή συνεχή ύπερέντασι τών νεύρων της, ή Κάθρην Χέπμωρν τήν απέκτησε μέ τόν καιρό καί μέ τήν ύπομνη.

Ποιν γίνη μεγάλη βεντέτα, γνώρισε πολλές άποτυχίες στή ζωή της καί δοκίμασε πολλές άπογοητεύσεις. Τό πιο νόστιμο, μάλιστα είνε ότι, ό σπιριτωδύ σκηνόθητης της, ό Φίλιππος Μόλερ, υπήρξε έκεινος που τήν συμβούλευσε κάποτε, πρό έτών,

νά μή παίξη στο θέατρο. “Όταν ή Κάθρην παρουσιάστηκε μπροστά του για νά του ζήτηση ένα ρόλο—ό Μόλερ ήταν τότε διευθυντής του περιφημού θεάτρου σέ μιά κουλιν, στή Νέα “Υόρκη — ό σκηνόθητης τήν κίτταξε από πάνω ως κάτω καί τής ειπε:

—Ό καλό που σού θέλω, κοπέλλα μου, ξαναγύρισε στο χωριό σου! Τό θέατρο δέν είνε για σένα! “Ενα κορίτσι μέ μάγουλα ροδοκόκκινα σόν τά δικά σου, δέν πρέπει νά μείνη στήν πρωτοκουλια!

“Η Κάθρην ξεκαρδίζεται στά γέλια καί σήμερα άκόμα, όταν άφηγητά τήν ιστορία αυτήν.

Άλλο χαρακτηριστό γνώρισμα τής καλλιτέχνης είνε ή κλασύνη τής καρδιάς της. Δέν δοκίμασε ποτέ τό αίσθημα τής ζηλιτοπίας άπέναντι μίας συναδέλφου της. “Απεναντίας: Πολλές φορές παραχωρεί τά πρωταία σέ μιά άλλη ήθοποιό Σ’ ένα από τά τελευταία τής φιλμ, τό παίξιμο τής Μαίρης Γκόνριτον τής άρεσε τόσο πολύ, ώστε μεσολάησε νά προσιεθούν μερικες άκόμα σκηνές στην ταινία, για ν’ αναδειχθή περισσότερο ή συνάδελφός της!

“Η Κάθρην είνε ανεύθετα συχνά τόν έαυτό της. “Ενα βράδυ, πίνε σέ μιά συνουλία. Κατά τήν έπιστροφή, ό Μόλερ τήν ρώτησε:

—Σ’ άναγνώρισαν στή σάλλα;

Σού έκαναν ύποδοχή;

—“Ω! “Όχι! Άποκρίθηκε γελώντας ή βεντέτα. “Ημουν τόσο ώραια άπόψε... ώστε κανεις δέν μέ άνεγνώρισε!

“Οι καλύτεροι φίλοι τής Κάθρην συγκαταλέγονται μεταξύ του κατωτέρου προσωπικού του στούντιο, τών ηλεκτρολόγων, τών μηχανικών, τών κομωτών.

Καί, γενικά, έκείνου που τήν γαρφαρτίζει ίβιατρός είνε ή άπύλυτη ειλκοινεία της, ή άφέλειά της.

Μιά μέρα, ενώ γυρίζανε στο ύπαιθρο τά έξωτερικά ενός φιλμ, τό προσωπικό έβασε τρομερά καί έπειδή ό ήλιος ήταν φλογερός κι’ έπειδή οι πρόσβολεις σκόρπιζαν άνωφόρη ζέστη, οι ήθοποιοί πήγανε σ’ ένα καφενεύ στο βρισκότανε εκεί κοντά. Καί μοναχή ή Κάθρην θυμήθηκε τούς μηχανικούς, που ήσαν ύποχρεωμένοι νά μείνουν κοντά στα μηχανήματα. Καί τούς έστειλε από τό καφενεύ διάφορα άναψυκτικά, τά όποια πλήρωσε αυτή.

“Άκουσα συχνά νά λένε πως ή Κάθρην Χέπμωρν είνε πραγματικό βράσιμο για τούς σκηνόθητες καί ότι τό πείσμα της μπορεί νά κνή κι’ ένα. γινώστο τετράποδο νά χάση τή θρυλική ύπομνη του. “Εί λοιπόν!

“Η φήμη αυτή είνε άούστατη.

Πριν άρχισή τό γύρισμα μιάς σκηνής, ό Μόλερ πλησιάζει τήν Κάθρην καί κανονίζει μαζύ της τις τεχνικές λεπτομέρειες. “Ως έπί τό πλείστον, ή Κάθρην λαμβάνει πρώτν τόν λόγο. “Ο σκηνόθητης τήν άκούει ως τό τέλος, χωρίς νά τήν διακόψη, καί ύστερα διατυπώνει τής άντηρήσεις του. “Η καλλιτέχνης του άπαντά—καί, τις περισσότερες φορές, μένου καί οι δύο σύμφωνοι.

—“Η Κάθρην δέν είνε διόλου δύσκολη! μου έξήγησε ό Μόλερ. “Εκείνοι που δυσκολεύτηκαν νά συνεργαστούν μαζύ της, δέν ήξεραν καλά τή δουλειά τους. “Η ήθοποιός αυτή έχει όδεια άντιλήπι καί πνευματική διαύγεια. “Η αλήθεια βέβαια είνε ότι ύποστηρίζει τις άπόψεις της μέ τρόπο που σέ κάνει νά ύποθέσης ότι είνε πεισματάρη. “Όστόσο, τό πείσμα της δέν είνε άδικαιολόγητο. Στήριζεται πάντοτε στά πράγματα. “Η Κάθρην ύπερμύνηται μιάς γνώμης της, έφ’ όσον νομίζει ότι είνε όρθή. “Από τή στιγμή όμως που θ’ άντιληφθή τό σφάλμα της, δέν διστάζει νά τό άναγνωρίση.

“Η Τζέιν Λοριγκ, ή όποια πυρακολουθόσε τή συνουμία αυτή, έπενέθη στή συζήτηση:

—Συμφωνώ κι’ έγώ μέ τόν κύριο Μόλερ. είνε. “Η Κάθρην είνε. (‘Η συνέχεια εις τήν σελ. 957)

‘Η Κάθρην Χέπμωρν καί ό Σαρλ Μπουαγιέ, σ’ ένα από τά τελευταία φιλμ, που εγυρίσανε μαζύ

ΕΠΙΞΕΙ Σ' ΕΝΑ ΦΙΛΜ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΗΡΝ ΧΕΙΜΠΩΡΝ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 916)

νε δχι μονάχα μιά εξαιρετη συνάδελφος, αλλά και μιά φωτεινή διάσωση. Την θαυμάσια πρό παντός για την άνοχη της σ'ήν έργασια. Ποτέ δέν κουράζεται—ή, τουλάχιστον, δέν τ' δείχνει. Εί- νε και αυτό ένα μεγάλο πρότέρημα...

Εζήτησα να μάθω και τη γνώμη του Σάρλ Μπουαγιέ για την Χέιμπωρν. 'Ο μεγάλος αυτός καλλιτέχνης έχει τον πρώτο ρό- λο στο φιλμ... στο οποίο παίζω κι' εγώ — χωρίς άξιώσεις, βε- βαια, και χωρίς να έχω την πρόθεση ν' αμαυρώσω τη δόξα των λοιπών «συναδέλων» μου...

'Ο Μπουαγιέ δέν μου απέκρυψε ούτε αυτός τον ένθουσιασμό του για την «παρτενία» του:

—Ομολογώ ότι, μόλις έμαθα ότι επρόκειτο να παίξω με την Κάθρην, δοκίμασα στην άρχη ένα αίσθημα δυσφορίας. Είχα ά- κούστες να λένε τόσα για τον έλεεινό και δύστροπο χαρακτήρα της. Κι' έξ άλλου πολλοί συνάδελφοι με προειδοποίησαν ότι τό γοητευτικό αυτό πλάσμα θά μ' έκανε να χάσω την ύπουσή μου.

«Και όμως, συνέβη ακριβώς τό αντίθετο! 'Από την πρώτη συνάντησή μου με την Κάθρην, κατάλαβα ότι είχα απέναντί μου μιά καλή συνάδελφο. 'Η Χέιμπωρν φάνηκε μαζί μου πρόθυμη και περιποιητική. 'Ως καλλιτέχτρια, την θεωρώ μεγαλοσύνη. Και νομίζω ότι τό μυστικό τοῦ μεγαλείου της έγκειται στοῦ ότι δέν μένει, ποτέ ίκανοποιημένη από τόν έαυτό της... Και γι' αυτόν ά- κριβώς τόν λόγο, δημιουργεί πάντοτε έργα άριστου ρυθμικά».

«Υστερ' από όλα αυτά, θεωρώ περιττόν να σάς εκθέσω κι' έ- γώ τις έντυπώσεις μου από την έπαφή μου με την Κάθρην Χέι- μπωρν. Συμφωνώ άπολύτως με έλους του έπυρολάσαντας, ότι ή βεντέλια αυτή άποτελεί φαινόμενο δχι μονάχα καλλιτεχνι- κής εϋσυνειδησίας, αλλά και καλωσύνης κι' ευγένειας!

G. L. GEORGE

Ο ΑΔΑΜΟΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 920)

δα, τό σπανάκι.

—Πόσο έχουνε εδω ή πιπεριές.

—'Εξη ή όκά!

—Τά λάχανα;

—'Εσοερες και παραπάνω.

—'Α, στην Κόλασι είνε φτηνότερα. Και τά φασόλια;

—'Είκοσι!

—Σ'ήν Κόλασι έχουν δώδεκα μονάχα! Τά πράσσα;

—'Εσοερες ή όκά!

—'Α, μπά, μπά! Δέν είν' να ζή κανείς εδω! Πιο φτηνά είνε στην Κόλασι!... Δέν κάθομαι εγώ δω πέρα!...

Και δίνει μιά θουτιά, χωρίς ούτε «άντιο», ούτε «ευχαριστώ» να πη στον ξεναγό του, και μ'... και δυο στη Κόλασι!...

Σέ λίγο πέθανε ο 'Αδάμος. Μιά σφαίρα σέ μιά διαδήλωση των εργατών του έργου αούο Λαναρά, που έγινε κατά τής Δη- μαρχίας, τόν θρήκε κατ' τον σκότωσε.

Σ' έφτά ήμέρες, κατά σύμπτωση αστασική, όπως τώδε μαν- τέμι ο 'Αδάμος, πέθανε κι' ο πλούσιος!...

'Η συνέχεια τώρα του παρόντος, σήν... Κόλασι και στον Πα- ράδεισο!...

'Εντωμεταξύ, ή Νιάουσσα θρηνεί τό «αγαθό της γέλιο» παύ- χασε...

'Αχ! να κατέβαζε ένα άγκιστρι ο 'Αδάμος, από εκεί ψηλά και να τούς ανάσερνε όλους άπάνω στον Παράδεισο και άς τούς έξοχιζε, μακάρι, τά σευγούνια τους, κι' άς τούς έξοχιζε— Θέ μου, κάνε τό θάμμα σου—και τά καινούργια τους σακκά- κια! ... ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 918)

με. 'Ελα, Φίλ... Πρέπει να σέ παρηγορήσω, να γλυκάνω τόν πόνο σου. Λοιπόν, σύμφωνοι; Άδριο στις πέντε! ... 'Η Μόλλυ σου

Ο ΦΙΑ ΣΤΗ ΜΟΛΛΥ. — «Θάρθω! Ναι! Θάρθω! Δέν έχω πια παρ'α μονάχα ένένα στον κόσμο... Φίλ»

Ο ΦΙΑ ΣΤΗ ΜΟΛΛΥ (τήν άλλη μέρα στις πέντε). — Έναος να συγαθώ τόν έαυτό μου. Ακόμη μιά φορ'α μ'... παρουσίας. Μά έννοια σου, 'Εχω πάει πια τ'... ένας δολοφόνος! 'Εσύ! 'Εσύ! μ' έκαν... Είνε φρεκάδες! 'Ο λόρδος Φίλιππο μένει πια παρ'α να φιντένω σέ συγχώρηση, Μόλ!...

ΣΤΟΥΣ «ΤΑΓΜΕΣ». πέντε ή ώρα, ήρωκτόνηο μπαν. Τά αίτια του τραγικού

Η ΔΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΣΤΟΥ ΜΑΝΤΡΕΝ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 945)

μους και τόν Ιερέα, προσπαθώντας συγχρόνως να δώση θάρ- ρους στους συντρόφους του, που θά έξετελεύτουν άμέσως ύστερ' από αυτόν.

Σ'ήν πλατεία, πολύς κόσμος ήταν συγκεντρωμένος γύρω ά- πό μιά μεγάλη εξέδρα, στην οποία είχαν στήσει τόν «τροχό», τό φριχτό αυτό μηχανήμα θανατικής εκτέλεσεως. Τρία τάγματα λογοφώρων ανέλαβαν να επιβάλουν την τάξη σέ περίπτωση που οί άγρόται—οί φίλοι του Μαντρέν—θά δοκίμαζαν να άποσπά- σουν τόν ευεργέτη και προστάτη τους από τά χέρια τής Δι- καστήσης.

'Ο Μαντρέν ήταν ύπóλπιος. Κρατοόσε στο ένα χέρι ένα κε- ρί. 'Από τό λαϊκό του κρεμότανε μιά έπιγραφή που έλεγε: «'Αρχηγός λαθροπώτων και ληστών, δολοφόνος, έννοχος εσχάτης κροθιάς, παραφροσύνης, βυσαλευτής τής δημοσίας τάξεως».

'Ο ληστής ανέθηκε πρώτος στην εξέδρα, με σταθερό θά- διασμα.

'Ερριζε ένα θλέμμα γύρω, στο συγκεντρωμένο πλήθος, που παρακολουθούσε θουλό και παγωμένο τη σκηνή αυτή και έλεγε: —Οί νέοι άς παραδειγματισθούν από τό θάνατό μου και άς μη με άκολουθήσουν!

Κατόπι, γύρισε προς τούς δημίους και τούς έλεγε, με μιά ευ- γενική ύπόκληση:

—Νά μη σάς καθυστερώ περισσότερο... 'Εχετε πολλή δου- λειά σήμερα... Οί σύντροφοί μου άνυπομονούν να δεχθούν τις περιποιήσεις σας!...

Οί δημιοί τόν έάπλωσαν σ'όν τροχό, πάνω στον όποιο ήταν τοποθετημένες δυο σάνιες σέ σχήμα Χ. Τά άκρα των ποδιών και τών γεριών του καταδίκου προεζείχαν από τις σάνιες αυ- τές... 'Εθεσαν σέ κίνησι τόν τροχό—και οί θοητοί τών δημίων άρχισαν να χτυπούν με γονιρά ραβδιά τά άκρα του Μαντρέν, συντρίβοντας τά κόκκαλα και μεταβάλλοντας τις σάρκες σέ κόκκινο πολτό!...

Ότ' ένα παράπνο δέν θήηκε από τά χείλη του Μαντρέν, κατά τη διάρκεια του φριχτού αυτού μαρτυρίου...

Τό κανονικό θά ήταν μετά την πρώτη αυτή θάσσα, να ά- παυγόνισουν τόν κατάδικο.

Μά ο 'Αντρέν δέν έβρισε στους δημίους την ευκαιρία αυτήν. Γιατί ξεμύχισε πάνω στον τροχό θυαίζοντας τά δόντια του μέσ στα χείλη του, για να μη εφωβίση από τόν πόνο, για να φανή άντνας άς την τελευταία στιγμή...

'Υστερ' από αυτόν έξετελέσθησαν και οί άλλοι σύντροφοί του κατά τόν ίδιο τρόπο...

Και θσαν ο ήλιος άριος να θυαυλεύη τά θητό παραμορφω- μένα πτώσασα στοιβάγντας σ' ένα καρποσάκι και μετεορ- θήσαν—άμορφος σωρός από ματωμένες σάρκες και κοπασμέ- να κόκκαλα—για να πεταντούν σ' ένα λάκκο γεμάτο άσθετή, έξω από την πόλη, μακριά από τό νεκροταφείο...

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ ΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Ο έρωας άποστρέφεται κάθε τί που δέν είνε έρωας. Μ π α λ ζ ά κ

'Ο οδηγός του τυφλού έρωτος είνε ή παραφροσύνη. Α φ φ ο ν τ α ι ν

'Η φρόνησις κι' ο έρωας είνε αδύνατον να συμβαδίζουν. Α γ η σ ί λ α ο ς

Μακάριος όποιος δέν δοκίμασε ποτέ του τη γλυκειά αλλά κι' όλεθρία δύναμη τής 'Αγάπης! Β ο λ τ α ι ρ ο ς

'Αν θέλης να μάθης με τί τρόπο θηπάει έννας άνδρας τις γυναίκες, φρόντισε ν' άκούσης τί λόγια λέει γι' αυτές. Π. Σ τ ά λ

Μιά όμορφη γυναίκα είνε Παράδεισος για τά μάτια, Κόλα- σις για την ψυχή, και 'Καθαρτήριο» για τό πορτοφόλι! Ι. Φ ο ν τ ε ν έ λ

Θε!... να σάς αγαπούν ή γυναίκες; Πρέπει — τις πιο πολ- υλάχιστον — να κάνετε τό αντίθετο από ότι άς Παροισμία Τ ο σ κ α ν ι κ ή

ή μεγάλη έκείνη λείξι, την όποια μεταχειρίζον- τε για να προσκαλούν τόν έρωτα, είνε για να ν. Σ α λ ν τ - Μ π έ θ

«ολονά κάνω τό σιμωφώνησον όλα να κρά- ρα από γυναίκες μεταξύ τους. Λουδοβί κ ο ς Ι Δ'

α χαρωμένο έλάττωμα τής φώσεως. Μ ε λ τ ω ν